

Brichta Zsigmondné

Ez az anyai nagyanyám, Brichta Zsigmondné. A kép Kassán készült az 1900-as években. Anyám egész családja a Felvidéken [ma Szlovákia] élt. Semmit nem tudok róluk, mindnyájan meghaltak, nem maradt senki. A nagyszüleim Kassán éltek. Nem voltak ortodoxok (senki sem volt a családban az), sőt abszolút nem voltak vallásosak. Nem tartották a szombatot, sem a kórságot, disznót is ettek. Templomba még az ünnepeken sem mentek. Azt hiszem, német volt az anyanyelvük. Szerintem jobban, könnyebben beszéltek németül, mint magyarul. Velem magyarul beszéltek, de anyámmal nem. Anyám anyanyelvi fokon tudott németül, és levelezni is németül levelezett. Nagyapa mindenfélével próbálkozott. Zalogháza volt, aztán szállodája, aztán könyvelő volt. Azt hiszem, kicsit tönkrementek. Amikor én születtem, akkor még volt egy saját ház, úgy látszik, később lepasszolták, mert amikor én odajártam nyaralni, csak egy udvari lakásuk volt. A vécé bent volt. A konyhában volt egy mosdó felállítva, és ott lehetett mosakodni. Egy egyemeletes házban volt ez, besütött a nap az ablakon, s az udvaron leander volt dézsában. A nagymama nem dolgozott, a három lányát fölnevelte, a háztartást vezette. Amikor születtem, volt háztartási alkalmazottjuk, méghozzá mindig szlovák, vagy ahogy akkor mondták: tót. Később, az 1930-as

években aztán már nem volt. A nagymama nem volt jó kedélyű, aggodalmaskodó volt mindig. Mindentől félt, mindig rosszra gondolt. Nem is igen tudta az érzéseit sem kimutatni, bizonyára szeretett engem mint unokáját, de én nemigen vettem észre. Nagyon-nagyon remekül tudott sütni-főzni, és ragyogott a lakás. Én utoljára 15 éves koromban voltam ott, azontúl soha. A nagyszüleim a kassai gettóban mérgezték meg magukat, úgylgy nem deportálták őket.